

254
ante ante ancille uocem
timebat. Erat enim
iam uiriditas in mente
quia credebat omnium
redemptorem. sed ual
de adhuc flexibilis. pe
de conculcabatur amo
ris. Iam spica surrexe
rat. quando cum quem
mortuum confiteri
timuerat. nuntiante an
gelo in galilea uiuentem
uidebat. Sed ad plenū
granum inspica peruene
rat. quando ueniente
de super spiritu & suam
mentem in illius amore
roborante ita solidatus
est. ut uires periequenti
um cessus despiceret. & re
demptorem suum inter
flagella libere predica
ret. Nullus itaque qui
ad bonum propositum
adhuc in mentis teneritu
dine esse conspiciatur de
spiciatur. quia frumentū
di ab herba incipit. ut
granum fiat. Uir ergo
uestitus lineis uenit ad
portam. quia dominus

ac redemptor noster
membris suis intrantibus
perducitur ad se. & ascen
dit per gradus eius. quia
nobis proficientibus eo
nobis amplius exaltatur.
quo altius & incompre
hensibilis esse cognoscitur.
In uirtutum quippe nostra
rum gradibus ipse ascen
dere dicitur. quia tanto
ipse ipse sublimior nob
ostenditur. quanto
noster animus arebus
infimis separatur. Se
quitur. Et mensus est
limen portae calamo
uno. latitudinem id est
limen. unum. calamo u
no in latitudine. Cur
postquam dictum est li
men portae statim subiun
gitur limen unum. nisi
quia aperte innuit. quod
adhuc inferius limen
aliud dicatur. Porta
aut alimine surgit. ut por
ta sit. Si igitur porta
dominus. quis huius por
tae limen est. nisi illi anti
qui patres. ex quorum p

254

Abb. 103a

35
tis laborat sibi. quia cō
pult eū os suū. Os enī
nr̄m nos cōpellit ad la
bore. quando phoc
qd̄ dixim⁹ au⁹ eius refre
nam⁹. Quia turpe nimis
ē. ibi nos neglegendo ca
dere. unde p̄dicando co
nati sum⁹ alios leuare.
Habent ergo gal·ophi
latia incircutu paup̄m
tr̄ quia doctōrū magz
custodia ē. uita uene
rabilis auditorū. & su
us eis sermo fit in adiu
torio. quia erubescunt
pulsantib⁹ uitis n̄ resiste
re. qui contra uitia ali
os armauerunt. Quia
enī quādiu in hac uita
uiuim⁹. contra malignos
sp̄s quid aliud quā in acie
stam⁹. Sicut p̄dixim⁹.
doctōris animus forsitan
aliqua elatione pulsāt.
Sed siue ipse pereat. seu
ne p̄ exemplū suū alios
ad perditionē trahat.
uigilant se & festine
circūspicit. in cogitati

onib⁹ remordē. adducta
auditorū suorū uita ad
memoriā semetipsū hu
miliat. Et quib⁹ p̄ualē
modis. agit ne elatio prin
cipetur in mente. ne
dominet in opere. Scri
ptū quippe ē. Initiū om
nis peccati superbia.
Quis ergo erit ante oculos
dī fructus boni operis. si
ex radice putruit elatio
nis. Sepe ut p̄dictū ē.
ei animus tēptat⁹ exire.
sed citius se ad circūspi
ciendū colligit. & disci
plinē se pondere depri
mens agit. ne motus an
imi transeat in sermone.
n̄ erūpat in uoce. fitq; ut
ira p̄turbati animi ubi
p̄neglegentiā oritur.
ibi p̄iuditiū suffocata mo
riat⁹. Quia exire agitur.
ut excepta culpa ani
mus uirtutē pariat. Quia
& si se fortit⁹ custodire
noluit. ne ad motū sur
geret. Setam in cōmoti
one fortit⁹ uicit. Unde

328